

Esialgne tõlge

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

6. oktoober 2022(*)

Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Teenuste osutamine tasu eest – Maksuvabastused – Artikli 135 lõike 1 punkt b – Krediidi andmine – Kaudse osaluse leping

Kohtuasjas C-250/21,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Naczelny Sąd Administracyjny' (Poola kõrgeim halduskohus) 27. oktoobri 2020. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 21. aprillil 2021, menetluses

Szef Krajowej Administracji Skarbowej

versus

O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S.A.,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president C. Lycourgos, kohtunikud S. Rodin, J.-C. Bonichot, L. S. Rossi ja O. Spineanu-Matei (ettekandja),

kohtujurist: L. Medina,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikku menetlust ja 24. märtsi 2022. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Szef Krajowej Administracji Skarbowej, esindajad: B. Kołodziej, D. Pach ja T. Wojciechowski,
- Poola valitsus, esindajad: A. Kramarczyk-Szałdzińska ja B. Majczyna,
- Euroopa Komisjon, esindajad: A. Armenia, B. Sasinowska ja M. Siekierzyńska,

olles 12. mai 2022. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1; edaspidi „käibemaksudirektiiv“), artikli 135 lõike 1 punkti b tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud Szef Krajowej Administracji Skarbowej (riigi maksuameti juhataja, Poola) (edaspidi „maksuamet“) ja O. Fundusz Inwestycyjny Zamkni?ty reprezentowany przez O S.A. (edaspidi „Fond O“) vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab kaudse osaluse lepingu alusel osutatud teenuste kvalifitseerimist käibemaksuga maksustamisel.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punktis c on sätestatud:

„Käibemaksuga maksustatakse järgmisi tehinguid:

[...]

c) teenuste osutamine tasu eest liikmesriigi territooriumil maksukohustuslase poolt, kes sellena tegutseb“.

4 Selle direktiivi artikli 24 lõikes 1 on sätestatud:

„Teenuste osutamine“ on mis tahes tehing, mis ei ole kaubatarne.“

5 Nimetatud direktiivi artikli 135 lõike 1 punkt b sätestab:

„Liikmesriigid vabastavad käibemaksust järgmised tehingud:

[...]

b) krediidi andmine ja läbirääkimine ning krediidi haldamine krediidiandja poolt“.

Liikmesriigi õigus

Käibemaksuseadus

6 11. märtsi 2004. aasta kaupade ja teenuste maksustamise seaduse (ustawa o podatku od towarów i usług; Dz. U 2004, nr 54, jrk nr 535) põhikohtuasja asjaoludele kohaldatava redaktsiooni (edaspidi „käibemaksuseadus“) artikli 43 lõige 1 sätestab:

„Käibemaksust on vabastatud:

[...]

38) krediidi või finantslaenu andmise teenused ning krediidi ja finantslaenu andmisega seotud maakleriteenused, samuti krediidi või finantslaenu haldamine sellist krediiti või finantslaenu andva üksuse poolt;

39) finants- ja kindlustustehingute kautsjoneid, garantiisid ja mis tahes muid tagatisi hõlmavad teenused ja nende teenustega seotud maakleriteenused ning krediidigarantiide haldamise teenused, mida osutab selliseid laene või krediiti andev üksus;

[...]“.

Investeeringufondide ja alternatiivsete investeeringufondide haldamise seadus

7 27. mai 2004. aasta investeeringufondide ja alternatiivsete investeeringufondide haldamise

seaduse (ustawa o funduszach inwestycyjnych i zarz?dzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi; Dz. U. 2004, nr 146, jrk nr 1546) põhikohtuasjas kohaldatava redaktsiooni artikli 183 lõige 4 sätestab:

„Leping kõigi selliste hüvitiste üleandmiseks fondile, mille on saanud väärtpaberistamise algataja või volitatud isik konkreetsest nõuete kogumist või konkreetsest nõudest (kaudse osaluse leping), peab sisaldama nende isikute kohustust anda fondile üle järgmised summad:

- 1) kogu tulu väärtpaberistatud nõuetelt;
- 2) väärtpaberistatud nõuete põhisummad;
- 3) summad, mis on saadud väärtpaberistatud nõuete tagatiste realiseerimisest, kui väärtpaberistamise algataja või volitatud isiku nõuete rahuldamine toimus tagatiste realiseerimise teel.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

8 Fond O on muud tüüpi väärtpaberistamise fond investeerimisfondide ja alternatiivsete investeerimisfondide haldamise seaduse põhikohtuasjas kohaldatava redaktsiooni artikli 183 ja sellele järgnevatel artiklite tähenduses. Olles kaalunud kaudse osaluse lepingute sõlmimist pankade või investeerimisfondidega, esitas ta Poola rahandusministrile siduva eelotsuse taotluse, milles palus tõlgendada käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punkte 38 ja 39, et selgitada välja, kas teenused, mida ta peab nende lepingute alusel kaudse osalisena osutama, võib selle sätte alusel käibemaksust vabastada.

9 Fond O leiab, et kaudse osaluse lepingu sõlmimisega kohustub tehingu algataja andma kaudsele osalisele üle lepingus määratletud nõuetest pärit kogu tulu lepingus kokkulepitud rahalise sissemakse eest, mille ta viimaselt saab alates lepingu sõlmimisest. Võlainstrumendid jäävad tehingu algataja varade hulka. Tehingu algatajale tehtud rahalise sissemakse ja selle summa vahe, mille kaudne osaline sai lepingu kehtivuse ajal, kujutab endast tema tasu. Kaudse osaluse mehhanismil on seega kaks funktsiooni, millest esimene on krediidiinstrumendi funktsioon, mille puhul saab tehingu algataja ettemaksuna likviidseid vahendeid vastutasuna kohustuse eest kanda asjaomaste nõuete tulu üle kaudsele osalisele, ja teine on riski katmise funktsioon, kuna need vahendid vabanevad nimetatud nõuetega seotud krediidiriskist.

10 Seega leiab Fond O, et kaudse osaluse lepingute raames osutatud teenused on käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punktide 38 ja 39 alusel käibemaksust vabastatud kui krediidilepingutega analoogsed finantsinstrumendid või teenused, mis tagavad võlgnike maksejõuetusrisi ülevõtmise.

11 Poola rahandusminister leidis 30. detsembri 2015. aasta siduvas eelotsuses vastupidi, et ühelt poolt ei saa kaudse osaluse lepingut samastada krediidilepinguga, kuna esiteks jääb lepingu esemeks olev nõue tehingu algataja vara hulka, teiseks, et kaudse osaluse leping sisaldab erinevalt krediidilepingust selget kirjeldust nende rahaliste vahendite päritolu kohta, mida kasutatakse kaudse osalise nõuete rahuldamiseks ja kolmandaks, et võlgniku pankroti korral ei ole kaudsel osalisel tasumata jäänud summade tagasimaksmisega seoses tehingu algataja suhtes nõudeõigust. Seega ei sisalda kaudse osaluse leping, mille ese on osalusõigus erimaksetele, mida tehingu algataja kohustub üle kandma kaudsele osalisele, tegevust, mis on analoogne käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punktis 38 nimetatud tegevustega.

12 Teiselt poolt leiab Poola rahandusminister, et kui kaudne osaline osutab oma teenuseid, ei ole tehingu algatajale antud ühtki kautsjonit, garantiid või muud tagatist, mistõttu tema tegevus ei

kuulu käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punkti 39 kohaldamisalasse.

13 Poola rahandusministri sõnul ei kuulu seega Fondi O poolt siduva eelotsuse taotluses kirjeldatud tehingud ühegi käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punktides 38 ja 39 sätestatud käibemaksuvabastuse alla ning nende suhtes tuli kohaldada 23% baasmäära.

14 Fond O esitas 30. detsembri 2015. aasta siduva eelotsuse peale kaebuse Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Varssavi vojevoodkonna halduskohus, Poola).

15 Nimetatud kohus tühistas 25. mai 2017. aasta otsusega selle eelotsuse. Kohus leidis, et kaudse osaluse leping kujutab endast krediitilepingutega analoogset finantsinstrumenti, mille peamine eesmärk on tehingu algataja rahastamine ja talle viivitamatu juurdepääsu tagamine kapitalile ühes kohustusega see tagasi maksta. Asjaolu, et nõue jääb tehingu algataja vara hulka, ei ole lepingu majanduslikku eesmärki silmas pidades oluline. Tasuna rahaliste vahendite üleandmise eest tehingu algatajale saab kaudne osaline majandusliku eelise tulu näol, mis ületab sisse makstud kapitali summat. Selline tehing on käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punkti 38 kohaselt käibemaksust vabastatud, kuna vastab krediidi andmise olulistele tunnustele. Seevastu, kuna kaudse osaluse lepingu alusel ei ole tehingu algatajale antud ühtki kaitsjoni, garantiid ega muud tagatist, siis ei kuulu käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punktis 39 ette nähtud maksuvabastus käesoleval juhul kohaldamisele.

16 Maksuamet esitas selle kohtuotsuse peale kassatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule Naczelny Sąd Administracyjny (Poola kõrgeim halduskohus).

17 Viimati nimetatud kohus täpsustab, et käibemaksuseaduse artikli 43 lõike 1 punktiga 38 on Poola õigusesse üle võetud käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punkt b.

18 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul kujutab selline kaudse osaluse leping, nagu on kõne all põhikohtuasjas, endast majanduslikust seisukohast rahastamisteenust, mille peamine eesmärk on tagada tehingu algatajale tema käsutusse antud rahaliste vahendite kasutamine selle eest, et ta maksab kaudsele osalisele summad, mis vastavad asjaomastest nõuetest pärit tulu väärtusele. Kaudse osaluse leping on seega sarnane krediitilepinguga, millega krediitisaaja omandab krediidiandjalt rahalisi vahendeid, mida tal on õigus kasutada omal äranägemisel, ning kohustub need lepingu kehtivuse ajal tagasi maksma. Sarnaselt laenuandjaga saab kaudne osaline lisaks väljamakstud rahasummale eelise rahavoo näol, mis on suurem kui sisse makstud kapital.

19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus väidab siiski, et kaudse osaluse lepingul on teatavad eripärad, mis eristavad seda krediitilepingust ja millele Poola rahandusminister on oma siduvas eelotsuses sisuliselt tähelepanu juhtinud. Seetõttu tekib nimetatud kohtul küsimus, kas need eripärad on sellised, mis takistavad käibemaksu seisukohalt liigitada kaudse osaluse lepinguid „krediitilepinguteks“.

20 Neil asjaoludel otsustas Naczelny Sąd Administracyjny (Poola kõrgeim halduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [käibemaksudirektiivi] artikli 135 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et maksuvabastus, mis on selles sättes ette nähtud krediidi andmist ja sellega seotud läbirääkimisi ning krediidi haldamist puudutavatele tehingutele, on kohaldatav põhikohtuasjas kirjeldatud kaudse osaluse lepingu puhul?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

21 Kõigepealt tuleb märkida, et kuigi eelotsuse küsimuses on formaalselt esitatud kolm

käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punkti b alusel käibemaksust vabastatud tehingut, milleks on krediidi andmine, läbirääkimine ja haldamine, nähtub eelotsusetaotlusest, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu kahtlused puudutavad peamiselt küsimust, kas kaudse osaluse lepingut saab kvalifitseerida krediidi andmiseks selle sätte tähenduses.

22 Neil asjaoludel tuleb esitatud küsimust mõista selliselt, et sisuliselt on palutud selgitada, kas käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et mõiste „krediidi andmine“ alla kuuluvad selle sätte tähenduses teenused, mida kaudne osaline osutab kaudse osaluse lepingu alusel ja mis seisnevad selles, et tehingu algataja saab enda käsutusse rahalise sissemakse selle eest, et ta kannab kaudsele osalisele üle tulu, mis on saadud nimetatud lepingus määratletud nõuetest, mis jäävad tehingu algataja vara hulka.

23 Eelotsusetaotluse esitanud kohtule tarviliku vastuse andmiseks tuleb esiteks analüüsida, kas sellised teenused kuuluvad käibemaksudirektiivi kohaldamisalasse.

24 Käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punktis c on sätestatud, et käibemaksuga maksustatakse teenuste osutamine tasu eest liikmesriigi territooriumil maksukohustuslase poolt, kes sellena tegutseb.

25 Sellega seoses tuleb meenutada, et teenust osutatakse „tasu eest“ selle sätte tähenduses ja see on käibemaksuga maksustatav vaid siis, kui osutatud teenuse ja maksukohustuslase poolt selle eest saadud tasu vahel on otsene seos. Otsene seos on tuvastatud juhul, kui teenuse osutaja ja teenuse saaja vahel on õigussuhe, millega seotud toimingud on vastastikused, ja teenuse osutaja saadav vastutasu vastab väärtuselt teenuse saajale osutatavale teenusele (22. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Hedqvist, C?264/14, EU:C:2015:718, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Käesolevas asjas nähtub Euroopa Kohtule esitatud toimiku materjalidest, et kaudse osaluse lepingu raames on kaudne osaline ja tehingu algataja vastastikku võtnud kohustused, mille kohaselt esimene annab tehingu algataja käsutusse rahalise sissemakse ja teine kannab kaudsele osalisele üle nimetatud lepingus määratletud nõuetest saadud tulu, jättes samal ajal võlainstrumendid oma vara hulka. Tehingu algataja saab teenust tasu eest, mis vastab nõuetest saadava tulu hinnangulise väärtuse ja kaudse osalise poolt tehtud rahalise sissemakse summa vahele.

27 Järelikult tuleb asuda seisukohale, milleni jõudis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 40, et teenused, mida osutab kaudne osaline sellise kaudse osaluse lepingu alusel nagu põhikohtuasjas, kujutavad endast teenuste osutamist „tasu eest“ käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punkti c tähenduses.

28 Selle kindlakstegemisel, kas teenus on tasuline, ei ole tähtsust asjaolul, et tasu ei esine komisjonitasu või konkreetsete tasude maksmise vormis (22. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Hedqvist, C?264/14, EU:C:2015:718, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika. Sellest järeldub, et käesolevas asjas ei mõjuta kaudsele osalisele makstud tasu vorm seda, kas ta osutas teenust tasu eest või mitte.

29 Lisaks, kuigi Euroopa Kohus on otsustanud, et ettevõtja, kes ostab omal riskil halbu nõudeid hinnaga, mis on madalam nende nõuete nominaalväärtusest, ei osuta teenust „tasu eest“ nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) tähenduses, kui vahe nõuete nominaalväärtuse ja müügihinna vahel kajastab nende nõuete tegelikku majanduslikku väärtust võõrandamise hetkel (27. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus GFKL Financial Services, C?93/10, EU:C:2011:700, punkt

26), on selge, et põhikohtuasjas kõnealusel juhul ei osta kaudne osaline omal riskil halbu nõudeid nende nominaalväärtusest madalama hinnaga. Enamgi veel, nagu täpsustab ka maksuhaldur oma vastuses eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimustele, siis kaudse osaluse lepingu eripära arvestades määratakse tehingu algataja käsutusse antud rahalise sissemakse summa teistmoodi kui hind, mille omandaja on nõuete loovutamise eest tasunud.

30 Teiseks tuleb analüüsida küsimust, kas kaudse osalise teenused kuuluvad mõiste krediidi andmine alla käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punkti b tähenduses. Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et käibemaksudirektiivi artikli 135 lõikes 1 nimetatud maksuvabastused on liidu õiguse autonoomsed mõisted, mille eesmärk on välistada käibemaksusüsteemi liikmesriigiti erinev kohaldamine (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus *Franck*, C-7801/19, EU:C:2020:1049, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Nende maksuvabastuste määratlemiseks kasutatud termineid tuleb tõlgendada kitsalt, arvestades seda, et need maksuvabastused on erandid üldpõhimõttest, mille kohaselt maksustatakse käibemaksuga iga teenus, mille maksukohustuslane on tasu eest osutanud (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus *Franck*, C-7801/19, EU:C:2020:1049, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Samas peab nende mõistete tõlgendamine olema kooskõlas nimetatud maksuvabastuste eesmärkidega ning järgima neutraalse maksustamise põhimõtte nõudeid, mis on ühtse käibemaksusüsteemi lahutamatu osa. Seega ei tähenda kitsa tõlgendamise nõue seda, et kõnealuses sättes viidatud maksuvabastuste määratlemiseks kasutatud mõisteid tuleb tõlgendada nii, et nende toime kaob (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus *Franck*, C-7801/19, EU:C:2020:1049, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Mis puudutab konkreetselt käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punkti b, siis tuleb märkida, et krediidi andmine selle sätte tähenduses seisneb muu hulgas kapitali kasutusse andmises tasu eest (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus *Franck*, C-7801/19, EU:C:2020:1049, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

34 Selles osas tuleneb kohtupraktikast, et kuigi see tasu on põhimõtteliselt tagatud intressi maksmisega, ei saa muud tasu vormid takistada tehingu kvalifitseerimist krediidi andmiseks käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punkti b tähenduses. Nimelt on Euroopa Kohus juba otsustanud, et kaupade ostu rahastamine ettemaksena selle rahastuse saaja poolt tagastatava summa suurendamise eest kujutab endast finantstehingut, mis sarnaneb krediidi andmisele ja on seega nimetatud sätte alusel käibemaksust vabastatud (vt selle kohta 15. mai 2019. aasta kohtuotsus *Vega International Car Transport and Logistic*, C-2235/18, EU:C:2019:412, punktid 47 ja 48).

35 Lisaks määratletakse selle sätte alusel maksust vabastatud tehingud osutatavate teenuste laadi järgi, mitte teenuse osutaja või teenuse saaja järgi, mistõttu ei sõltu nende maksuvabastuste kohaldamine teenust osutanud üksuse liigist. Seega ei saa käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punktis b kasutatud väljendi „krediidi andmine [...]“ ulatus piirduda üksnes laenude ja krediidi andmisega pankade ja finantseerimisasutuste poolt (17. detsembri 2020. aasta kohtuotsus *Franck*, C-7801/19, EU:C:2020:1049, punktid 34 ja 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

36 Käesoleval juhul – kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu kontrollimisel ei selgu teisiti – näib, et kaudse osalise poolt tehingu algatajale nende vahel sõlmitud lepingu alusel osutatud teenus koosneb ühest sooritusest, mis peaauglikult seisneb kapitali ülekandmises tasu eest. Tuleb analüüsida, kas tervikuna hinnates on selline teenus krediidi andmine käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punkti b tähenduses.

37 Nagu on täpsustatud käesoleva kohtuotsuse punktis 26, toob kaudse osaluse leping alates selle sõlmimisest kaasa olukorra, kus kaudne osaline annab tehingu algataja käsutusse kapitali tasu eest, mille moodustab tehingu algatajale üle kantud kapitali ja kaudse osalise saadud nende summade vahe, mille ta sai kaudse osaluse lepingu kehtivuse ajal selles lepingus määratletud nõuetest saadud tuluna. Kuna võlainstrumendid jäävad tehingu algataja vara hulka, ei ole kaudsel osalisel tema suhtes kaebeõigust asjaomaste nõuete võlgnike maksejõuetuse korral.

38 Asjaolu, et kaudne osaline võib potentsiaalselt saada kahju ja kannab seega krediidiriski, on omane igale krediidiandmise tehingule, olenemata sellest, kas see risk tuleneb sellest, et võlgnikud ei tasu nõudeid, mille tulu läheb talle üle, või tema vahetu lepingupartneri maksejõuetusest.

39 Samuti ei ole asjaolu, et kaudsele osalisele ei ole antud garantiisid, määrava tähtsusega kõnealuse kaudse osaluse lepingu kvalifitseerimisel krediidi andmise tehinguks. Nimelt võivad krediidiriski leevendamiseks võetud meetmed, mis seisnevad üldiselt garantiide, kinnisvara või muude tagatiste andmises, sõltuvalt rahastamise liigist varieeruda ja need ei ole sellise kvalifitseerimise jaoks olulised, kuna viimane sõltub üksnes käesoleva kohtuotsuse punktis 33 meenutatud kahe tingimuse täitmisest, s.o kapitali kasutusse andmine ja tasu maksmine.

40 Seega asjaolu, et kaudsel osalisel ei ole ühtegi õiguskaitsevahendit tehingu algataja vastu olukorras, kus võlgnikud, kelle nõuetest saadud tulu talle üle kanti, on maksejõuetud, ning asjaolu, et võlainstrumendid jäävad tehingu algataja vara hulka, või ka asjaolu, et selle kapitali päritolu, mida kasutatakse kaudse osalise nõuete rahuldamiseks, on mainitud kaudse osaluse lepingus, ei mõjuta algsete laenude rahastamises seisneva kaudse osaluse tehingu põhiolemust.

41 Käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punkti b tähenduses mõiste krediidi andmine tõlgendamine viisil, mis ei sea kahtluse alla ühisele käibemaksusüsteemile omast neutraalse maksustamise põhimõtet, on kooskõlas selle sätte eesmärgiga, milleks on eelkõige vältida tarbijakrediidi kulude suurenemist (vt analoogia alusel 10. märtsi 2011. aasta kohtuotsus Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, EU:C:2011:137, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et käibemaksudirektiivi artikli 135 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et mõiste krediidi andmine alla kuuluvad selle sätte tähenduses teenused, mida kaudne osaline osutab kaudse osaluse lepingu alusel ja mis seisnevad selles, et tehingu algataja saab enda käsutusse rahalise sissemakse selle eest, et ta kannab kaudsele osalisele üle tulu, mis on saadud nimetatud lepingus määratletud nõuetest, mis jäävad tehingu algataja vara hulka.

Kohtukulud

43 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 135 lõike 1 punkti b

tuleb tõlgendada nii, et

mõiste krediidi andmine alla kuuluvad selle sätte tähenduses teenused, mida kaudne osaline osutab kaudse osaluse lepingu alusel ja mis seisnevad selles, et tehingu algataja saab enda käsutusse rahalise sissemakse selle eest, et ta kannab kaudsele osalisele üle

tulu, mis on saadud nimetatud lepingus määratletud nõuetest, mis jäävad tehingu algataja vara hulka.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: poola.